

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas VII. Ab anno 160. ad 170.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](#)

DECAS VII.

¶ Ab anno 160. ad 170. ¶

¶(163.)¶ Antoninus Pius diem obiit, & à Senatu Romano nemiine reclamante inter Divos relatus est: ita deploratus a populo senex, quasi adolescens mortuus esset, ac Numæ comparatus, quin etiam Numâ melior inventus.

Successit demortuo Marcus Aurelius Antoninus cognomento Philosophus, qui confortem Imperii accivit Lucium Aelianum Verum Antoninum, filium Aelii Cæsarii Veri, qui deinceps dicti sunt Divi fratres eo quod essent ambo à Pio adoptati.

¶(164.)¶ Incipit quarta persecutio Christianorum sub Marco Aurelio seu potius sub Vero, quæ persecutio à Severo sub picio quinta numeratur. An autem hæc persecutio mota fuerit ab ipso Imperatore, an verò à Præsidibus, sub judice lis est. In hac persecutione S. Praxedes operibus charitatis ac prodigiosæ misericordia, & simul glorioso Martyrio cum innumeris aliis triumphat.

¶(165.)¶ Justinus Philosophus Christianus, quod iteratè pro Christianis Apogiam dederit, ad Senatum & ad Imperatorem

torem delatus pro mercede Romæ coronam Martyrii recipit.

(166.) Pius Pontifex hoc anno Martyr effectus, rigidus fuit errorum in sacerdotibus etiam ex imprudentia commissorum censor. Unde colligere licet, quām fuerit justus vindex in sceleribus gravioribus. Successit illi in sede Anicetus.

Venit hoc anno Romam Polycarpus S. Joannis discipulus, ut Anicetum interroget de paschate celebrando: Cūm verò Polycarpus Romæ incidisset in Marcionem, ei roganti, utrum se nosset, respondit; *Novi utique primogenitum Satanæ.* Multos etiam Cerdonis discipulos ad religionem veram revocavit.

(167.) Recrudescit in Christianos odium, & persecutio, magno metu à bello Marcomannico imminentे, unde ut Deorum inanum iras placarent duo Imperatores in Christianos edita promulgårunt, instigantibus ad hoc sacrificulis & Flaminibus idolorum.

(168.169) Magnum Asiæ & Ecclesiæ lumen Polycarpus Smyrnæ à populo ad necem pertractus, & publicè professus Christum, cui octuaginta annos servierat, ignibus vivus addictus est, cūm verò flamma ei non noceret, gladio transverberatus inten-

interiit, tantumque sanguinis ex v
nere effluxit ut ingens bustum extingui
ret, flammis nihilominus denuò excitat
cadaver, absumptum est, ne à Christian
reliquiae colerentur, qui tamen ossa san
fusurati sunt, ad perpetuam veneracione
servanda.

(170.) Sævit pestis atrocissima, qu
majorem orbis non vidit, nec diuturn
orem.

Credita fuit in Babylone ortum habuisse cu
bi miles auream arculam in templo Apollin
perfregisset, hinc pestiferum Spiritum erupisse
quo totus orbis infectus ultimum interitum ex
pectabat. An hoc ab Ethnicis confitum
Deorum honorem, an verum sit, relinquitur
dubio, Gentiles saltet tanto malo efferatione
facti Christianos tanquam autores infamantur.
S propterea persecutio invaluit.

HÆRESIS HERMOGENIS.

Hermogenes pictor & Philosophus è Christi
nis ad Stoicos transiit. Docuit materiam
ingenitam fuisse, ex qua Deus creaverit omnia:
fabulatus est Corpus Christi repositum esse in So
le; * Diabolos esse in materiam refundendos.
Salvatorem negabat esse filium Dei, * & Spir
tui sancto intellectum eripiebat. Verbo tum ex
Platonis, tum ex officina hereticorum, morum
enque ac errorum hausit turpitudinem.

Dl